

Opinia
o ustawie o zmianie ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych
zakładów opieki zdrowotnej
(druk nr 483)

I. Cel i przedmiot ustawy

Przyjęta przez Sejm nowelizacja ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 78, poz. 684 i z 2006 r. Nr 137, poz. 971) stanowi drugą jej zmianę i, podobnie jak poprzednia, dotyczy ona zasad udzielania pomocy publicznej zakładom opieki zdrowotnej – pożyczki przez Skarb Państwa ze środków przewidzianych w ustawie budżetowej. Zakłady opieki zdrowotnej objęte procesem restrukturyzacji mogą po raz drugi uzyskać zwiększenie kwoty pożyczki. Ustalenie kwoty zwiększenia oraz przeznaczenie uzyskanych środków zostało określone w ustawie, zaś umorzenie należności obejmuje również zwiększenie środków pożyczki.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy stanowił przedłożenie rządowe. W trakcie prac nie wniesiono zmian do projektu zawartego w druku sejmowym nr 1869.

III. Uwagi szczegółowe

Wątpliwości natury prawnej oraz legislacyjnej budzi art. 2 ustawy z dnia 5 lipca o zmianie ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej. Jego uregulowanie należy odnieść do orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego sygn. akt P 5/05 (na co wskazuje także uzasadnienie do projektu ustawy, str. 3), wydanego w wyniku przedstawienia pytania prawnego przez sąd rejonowy dla m. st. Warszawy w związku

z rozpoznawaną sprawą w przedmiocie egzekucji środków przekazanych dłużnikowi przez Narodowy Fundusz Zdrowia tytułem świadczenia usług z zakresu realizacji świadczeń zdrowotnych. Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność z Konstytucją RP art. 831 §1 pkt 4 Kodeksu postępowania cywilnego, który z dniem 17 stycznia 2007 r. utracił moc obowiązującą. Art. 831 §1 pkt 4 K. p. c. wyłączał spod egzekucji wierzytelności przypadające dłużnikowi od państwowych jednostek organizacyjnych w wysokości przekraczającej 75 % każdorazowej wypłaty.

Nie kwestionując trudnej sytuacji w opiece zdrowotnej, związanej z kondycją finansową zakładów opieki zdrowotnej, którą także trzeba rozpatrywać w kontekście w/w orzeczenia TK, trzeba zauważyć, że art. 2 ustawy z dnia 5 lipca 2007 r. o zmianie ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej nie może nie budzić wątpliwości z punktu widzenia zgodności z systemem prawa i orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego.

Także w świetle Zasad techniki prawodawczej (rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej", zwane dalej ZTP) powstaje wątpliwość, czy art. 2 ustawy z dnia 5 lipca 2007 r. o zmianie ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej, który ma charakter merytoryczny, a który zawarto w ustawie *zmieniającej* (por. § 93 ZTP) spełnia przesłanki pozwalające na zamieszczenie go w takiej ustawie (tj. czy jest objęty zakresem unormowania ustawy *zmienianej*, § 93 ust. 2 ZTP). Ponadto argumentacja Trybunału Konstytucyjnego w zakresie orzeczenia P5/05 nie pozwala na przyjęcie twierdzenia, iż zaistniała luka w prawie (a jest to sytuacja, w której § 93 ust. 3 ZTP wyjątkowo uzasadnia wykroczenie poza zakres ustawy *zmienianej*).

Bożena Langner

Główny specjalista ds. legislacji